

Mevrouw, Mijnheer,

Na 87 jaar wappert de Duitse vlag in 2001 weer tussen andere Europese vlaggen op de Maasbrug in Dinant. Op 23 augustus 1914 vermoordden Duitse keizerstroepen er bij hun invasie koelbloedig 685 burgers. De Duitse vlag werd daarop tot 2001 van de brug geband. 87 jaar...

359 jaar na de Vrede van Munster (1648) die een einde maakte aan de godsdienstoorlog, ontmoet ik een vijftigjarige calvinistisch opgevoede Nederlander. Hij bekent dat hij het nog altijd moeilijk heeft om zijn minachting tegenover Spanje en Spanjaarden, die hij met zijn streng calvinistische opvoeding binnengeleefd kreeg, opzij te zetten. 359 jaar...

Taal en religie zijn de 2 meest "explosieve" bestanddelen van de menselijke natuur. Onze "moderne" wereld zit vol complexen en diepe frustraties, ontstaan door de schending van één van deze twee dimensies: katholieke brandstapels, de inquisitie, IRA, ETA, zelfmoordaanslagen, ...

Zijn wij dan onvermijdelijk voor altijd gebonden aan een verleden dat wij niet eens zelf beleefd hebben? Nee, want de menselijke natuur kan gruwelijke toestanden overstijgen. Op 14 september 1958 drukte Charles de Gaulle de hand van Konrad Adenauer in Colombey ondanks de verschrikkingen van de 2de Wereldoorlog. Er waren maar 13 jaar nodig geweest om de basis te leggen voor een lange en vruchtbare Frans-Duitse samenwerking. Een conventie werd ondertekend om de Duitse taal in de Franse scholen te onderwijzen ook al was het de taal van de "historische vijand"!

Onze gemeenschappen hebben vandaag vooral behoefte aan de Gaulles en Adenauers die niet alleen hun eigen 'roots' erkennen en aanvaarden, maar ook die van de andere. Aangevuld met de wilskracht om deze voorgeschiedenis met overtuiging aan hun eigen medeburgers uit te leggen. Dit vergt een voorafgaande analyse van de respectievelijke frustraties, een introspectie, een sterk karakter om de demonen uit het verleden te overwinnen en een pedagogische vaardigheid om deze negatieve vernietigende energie om te zetten in creatieve kracht ten dienste van onze medeburgers.

Waalse student in de nog "unitaire" Germaanse filologie in Leuven, heb ik er de "*Walen buiten*" jaren beleefd. De betogingen werden mede door mijn Vlaamse vrienden geleid. Voor mij persoonlijk was het een schizofrene situatie. Ik kreeg belangstelling voor de *Vlaamse Beweging*, haar oorsprong, haar geschiedenis. Een paar jaar later werd ik zelf leraar Nederlands in Wallonië waar ik het Animatiecentrum voor Talen oprichtte. Ik wilde Franstaligen Vlaanderen en het Nederlands leren ontdekken en waarderen. Ik wilde bruggen bouwen tussen Vlamingen en Walen en dit aan de hand van uitwisselingen tussen jongeren, klassen, leerkrachten, Talentreinen, Talenclubs... In 1988, na de vorming van Martens I, vroeg de Kamer van volksvertegenwoordigers ons een programma te ontwikkelen om de praktijk van de landstalen bij de parlementsleden te stimuleren.

Vandaag zijn de leden van onze vereniging in de war. Maar alleen dode vissen drijven met de stroom mee. Daarom willen wij positief reageren. In de eerstkomende weken zijn wij van plan onze geringe middelen aan te wenden om aan een bewustwordingsproces van elkaars voorgeschiedenis mee te werken en de communicatie tussen de gemeenschappen te bevorderen. Wat onze toekomst ook wordt: unitair, federaal, confederaal of separatistisch.

Wij willen graag uw reactie kennen over de inhoud van deze brief en zouden graag uw commentaar via brief of e-mail (info@talenanimatie.be) ontvangen.

Met hartelijke groeten,

Jean-Pierre GAILLIEZ,
Stichter van het Animatiecentrum voor Talen vzw
Visserneerlandiaprijs toegekend door het ANV in 1977

Raad van Bestuur en Directieraad (Valérie Gailliez, Amaryllis Luyten, Yannick Paquin)